

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 18 sierpnia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 207, str. 25.

Skarga wniesiona w dniu 29 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-95/08)

(2008/C 116/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i P. Oliver, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając organów będących w stanie przeprowadzać kontroli wdrażania zasad dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 3 dyrektywy 2004/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) (¹),
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/9/WE upłynął w dniu 12 marca 2004 r. Strona pozwana wciąż nie dysponuje organami posiadającymi kompetencje do przeprowadzania kontroli laboratoriów i prowadzonych w nich badań, w celu oceny zgodności z dobrą praktyką laboratoryjną.

(¹) Dyrektywa 2004/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie kontroli i weryfikacji dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) (Dz.U. L 50, s. 28).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Wielkie Księstwo Luksemburga) w dniu 5 marca 2008 r. — Audiolux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilège SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine de Schorlemer, Jacques Funck, Marc Meyer i Jean Petitdidier przeciwko Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group SA, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Martin Taylor, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs-GmbH, Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ) — interwenienci: Dexia Luxpart SA i in.

(Sprawa C-101/08)

(2008/C 116/25)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Audiolux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilège SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine de Schorlemer, Jacques Funck, Marc Meyer i Jean Petitdidier

Strona pozwana: Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group SA, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Martin Taylor, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs-GmbH, Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy odniesienia do równości akcjonariuszy, a konkretnie do ochrony akcjonariuszy mniejszościowych zawarte
  - a) w art. 20 i 42 drugiej dyrektywy 77/91/EWG (¹) z dnia 13 grudnia 1976 r. dotyczącej spółek,
  - b) w „trzeciej zasadzie ogólnej” oraz „siedemnastym przepisie dodatkowym” zalecenia Komisji z dnia 25 lipca 1977 r. ustanawiającego europejski kodeks postępowania dotyczący transakcji na papierach wartościowych (²),
  - c) w schemacie C, pkt 2 lit. a) załącznika do dyrektywy 79/279/EWG (³) z dnia 5 marca 1979 r. koordynującej warunki dopuszczania papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego, zachowanym w skonsolidowanej wersji dyrektywy z dnia 28 maja 2001 r.,

d) w art. 3 ust. 1 lit. a) w świetle motywu ósmego dyrektywy 2004/25/WE⁽⁴⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia,

są wyrazem ogólnej zasady prawa wspólnotowego?

- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy ta zasada ogólna prawa wspólnotowego winna być stosowana wyłącznie w stosunkach między spółką a jej akcjonariuszami, czy też obowiązuje ona również w stosunkach między akcjonariuszami większościowymi sprawującymi lub przejmującymi kontrolę nad spółką a akcjonariuszami mniejszościowymi tej spółki, w szczególności w przypadku spółki, której akcje są notowane na giełdzie papierów wartościowych?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na oba poprzednie pytania, czy należy uznać, że ta zasada ogólna prawa wspólnotowego, mając na względzie temporalny rozwój odniesień, o których mowa w pytaniu pierwszym, istniała i obowiązywała w stosunkach między akcjonariuszami większościowymi i mniejszościowymi w rozumieniu pytania drugiego jeszcze przed wejściem w życie ww. dyrektywy 2004/25 WE, a jeśli tak, to czy należy uznać, że było tak jeszcze zanim wystąpiły okoliczności będące przedmiotem sporu, które miały miejsce w pierwszym kwartale 2001 r.?

(1) Druga dyrektywa Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału (Dz.U. L 26, s. 1).

(2) Dz.U. L 212, s. 37.

(3) Dz.U. L 66, s. 21.

(4) Dz.U. L 142, s. 12.

podmiotami będącymi rezydentami portugalskimi, Republika Portugalska wprowadza ograniczenia w świadczeniu usług kredytu hipotecznego i innych rodzajów kredytu przez instytucje finansowe będące rezydentami innych państw członkowskich i państw będących członkami porozumienia EOG, przez co uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 49 i 56 WE oraz art. 36 — 40 porozumienia EOG.

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (CIRC) (kodeks podatku dochodowego od osób prawnych) przewiduje odmienne traktowanie pod względem podatkowym dochodów związanych z zapłatą odsetek płaconych instytucjom finansowym, w zależności od tego czy instytucje te są rezydentami portugalskimi.

Podatek stosowany w Portugalii do odsetek płaconych instytucjom finansowym nie będących rezydentami stanowi rzeczywiste obciążenie finansowe o wiele wyższe niż obciążenie ponoszone przez podatników będących rezydentami w odniesieniu do podobnych dochodów. W ten sposób prawo krajowe zniechęca instytucje finansowe nie będące rezydentami do oferowania na rynku portugalskim usług, w szczególności usług kredytu hipotecznego i utrudnia rezydentom portugalskim dostęp do usług kredytowych, które mogłyby być im zaoferowane przez te instytucje. Takie przepisy stanowią w związku z tym ograniczenie podstawowych wolności przewidzianych w art. 49 i 56 WE i odpowiednich art. porozumienia EOG.

Skarga wniesiona w dniu 6 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-105/08)

(2008/C 116/26)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: R.Layl i M. Afonso, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez opodatkowanie spłaty zagranicznych odsetek w sposób wyższy niż spłatę odsetek pomiędzy

Skarga wniesiona w dniu 10 marca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-109/08)

(2008/C 116/27)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: Maria Patakia)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując środków wymaganych do wykonania wyroku wydanego przez Trybunał w dniu 26 października 2006 r. w sprawie C-65/05 Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 28 WE, 43 WE, 49 WE i art. 8 dyrektywy 98/34/WE⁽¹⁾;